

SLŮŽBA SFINTEI
CUVIOASE IRINĂ
HRISOVALANTOV

LA DECERNIA MARE

După obișnuitul început, cântăm:
Fericit bărbatul...

La Doamne, strigat-am..., se pun
stihirile pe 8,

glasul 1:

istierie de daruri prea luminate te-ai arătat fericită Irina, căci pe calea smereniei ai mers cu inimă înfrântă. Prin deșertul pătimirilor ai mers, adăpându-te cu apa Înțelepciunii, iar acum în corturile veșnice te rogi să aflăm și noi sălășluirea Luminii *(de 2 ori)*.

Ca pe o pârgă a cuvioaselor și a fecioarelor, fântână revărsând minuni cu adevărat, te

prăznuim Irina, Cuvioasă Maică. Ci ca ceea ce ești mlădița Duhului păcii, în legătura păcii păzește pe cei ce cu dragoste săvârșesc sfântă pomenirea ta.

Slava lumească, plăcerile tinereții și cinstea neamului ales, cu adevărat ca niște gunoaie le-ai socotit, ca pe Hristos să-L câștigi, Cel pe Care L-ai iubit cu dor dumnezeiesc, căci focul cel ceresc te-a aprins a-I sluji Lui cu osârdie în toate zilele vieții tale. Pe Acela roagă-L, fericită, să mântuiască sufletele noastre.

Însetată ai alergat, fericită Irina, precum o căprioară, spre Sfânta Mănăstire a Hrisovalantului, unde cu credincioșie ai scos izvoare de apă și viață veșnică, din care adapi pe toți cei ce cu dragoste săvârșesc sfântă pomenirea ta.

3 stihuri din Minei

Slavă.... glasul al 5-lea:

Cel ce este Soarele curăției, pe tine, trandafirul fecioriei, văzându-te a fi cu totul sfântă, mere nepământești ți-a trimis, cu o mireasmă de bucurie, și de atunci cuvintele tale precum florile miroseau, bucurând inimile oilor celor cuvântătoare adunate în turma ta. Roagă-te, Cuvioasă, împreună cu toți Sfinții să se mântuiască sufletele noastre!

Și acum..., **dogmatica,**
glasul al 5-lea:

În Marea Roșie chipul Miresei celei neispitite de nuntă s-a scris de demult. Acolo Moise - despărțitor al apei, iar aici Gavriil - slujitor al minunii. Atunci adâncul l-a trecut cu picioare neudate Israil, iar acum pe Hristos l-a născut fără de sămânță Fecioara. Marea după trecerea lui Israil a rămas nestrăbătută, iar cea fără de prihană după nașterea lui Emanuil a rămas nevătămată. Cel ce ești și mai înainte ai fost și Te-ai arătat ca om, Dumnezeuule, miluiește-ne pe noi

DOHOD

LUMINĂ LINĂ...

Prochimenul zilei

PAREMIILE:

Din *Înțelepciunea lui Solomon*,
citire:

(3: 1-9)

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu și nu se va atinge de ele chinul. Părutu-s-a în ochii celor nepricepuți că au murit și ieșirea lor din această lume s-a socotit pedeapsă și plecarea lor de la noi, sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că de ar fi pedepsiți în fața oamenilor, nădejdea lor este plină de nemurire. Și puțin fiind pedepsiți, cu mari binefaceri vor fi dăruiți, că Dumnezeu i-a ispitit pe dâșii și i-a aflat vrednici de El. Ca pe aur în topitoare i-a lămurit și ca pe o jertfă de ardere de tot i-a primit. Și în vremea cercetării lor vor străluci și ca scânteile pe paie vor fugi. Judeca-vor neamuri și vor stăpâni popoare și va împărăți peste dâșii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre El vor înțelege adevărul și credincioșii vor petrece în dragoste cu Dânsul. Că har și milă este întru cuvioșii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

De la Pilde, citire.

(10: 1-30 *versete alese*)

Fiuul înțelept înveselește pe tatăl său, iar cel nebun este supărarea maicii lui. Binecuvântarea Domnului vine pe capul celui drept, iar ocară acoperă fața celui fără de lege. Pomenirea celui drept este spre binecuvântare, iar numele celor nelegiuți va fi blestemat. Cel cu inimă înțeleaptă primește sfaturile, iar cel nebun grăiește vorbe spre pieirea lui. Cel ce umblă întru

neprihănire umblă pe cale sigură, iar cel ce umblă pe căi lăturalnice va fi dat de gol. Izvor de viață este gura celui drept, dar gura celor fără de lege, izvor de nedreptate. Pe buzele omului priceput se află înțelepciunea; toiagul este pentru spatele celui lipsit de chibzuință. Cei înțelepți ascund știința, iar gura celui fără de socotință este o nenorocire apropiată. Cel ce păzește învățătura apucă pe calea vieții, iar cel ce leapădă certarea rățăcește. Buzele celui drept călăuzesc pe mulți oameni, iar cei nebuni mor din pricină că nu sunt pricepuți. Numai binecuvântarea Domnului îmbogățește, iar truda zadarnică nu aduce spor. Precum trece furtuna, așa pierе și cel fără de lege, iar dreptul este ca o temelie neclintită. Frica de Dumnezeu lungește zilele (*omului*), iar anii celor fără de lege sunt puțini. Nădejdea celor drepți este numai bucurie, iar nădejdea celor păcătoși sfârșește în rău. Calea Domnului este o întăritură pentru cel desăvârșit și o prăbușire pentru cei ce săvârșesc fărădelegi. Niciodată cel drept nu se va clătina, iar cei nelegiuți nu vor locui pământul.

Din Înțelepciunea lui Solomon,
citire:

(V. 1-15)

Ătunci cel drept va sta cu multă îndrăzneală înaintea celor care l-au prigonit și au disprețuit ostenele sale. Iar ei, văzându-l, se vor tulbura cu cumplită frică și se vor minuna de minunea mântuirii dreptului. Ei vor zice, căindu-se în inima lor și gemând întru strâmtorarea duhului lor:

«Acesta este pe care-l aveam altădată de batjocură și ținta ocărilor noastre. Nebunii de noi! Am socotit viața lui o nebunie și moartea lui o ticăloșie. Și iată cum a fost socotit între fiii lui Dumnezeu și partea lui între sfinți! Așadar noi am rățăcit de la calea adevărului și lumina dreptății n-a strălucit pentru noi și nouă soarele nu ne-a răsărit. Ne-am săturat de cărările fărădelegii și ale pierzării; am străbătut pustietăți neumbrate, iar calea Domnului n-am cunoscut-o. Ce folos ne-a adus trufia? La ce ne-a slujit bogăția și toată fala ei? Toate acestea au trecut ca umbra și ca o veste care se duce pe aici încolo. Au trecut la fel cu corabia care răzbate marea involburată și a cărei urmă în apă nu poți s-o mai găsești și nici trecerea ei, în mijlocul valurilor; Sau ca pasărea ce zboară în aer și a cărei călătorie nu lasă nici un semn; căci ea, bătând cu aripile vântul cel ușor și despiciându-l cu avântul pornirii, își taie cale prin mișcarea penelor, iar după aceea nimic nu mai arată pe unde a trecut. Sau la fel cu săgeata care zboară spre locul însemnat, iar aerul pe care l-a spintecat se împreună la loc și nu poți să mai știi care i-a fost urma. Tot așa și noi ne-am născut și am isprăvit cu viața, și nu putem să arătăm nici un semn de faptă bună, ci în răutatea noastră ne-am risipit. Într-adevăr, nădejdea celui nelegiuit este ca praful pe care-l spulberă vântul, este ca pâcla subțire pe care o împrăștie vijelia, ca fumul pe care-l suflă o adiere și ca amintirea unui oaspete de o singură zi care se destramă. Însă cei drepți

vor fi vii în veacul veacului și răsplata lor este la Domnul și Cel Atotputernic are grijă de ei.

LĂ LITIE

Glasul 1:

Cu florile cele neprihănite ale virtuților și ale nevoițelor tale monahicești ai înmulțit podoaba Raiului, Sfântă Cuvioasă Irina, iar nouă, celor de pe pământ, ne picuri din mireasma cea dumnezeiască a harului lui Hristos, întru a Căruia putere ai biruit lumea și toată cugetarea cea trupească.

Icoană vie și sfat dumnezeiesc te-ai arătat, grăind prin tăcere și obștea prin fapte minunate povățuind, învățând-o ca să defaime toate cele pământești pentru dragostea lui Hristos. Pentru aceea, astăzi, mai mult decât soarele a răsărit nouă sfântă pomenirea ta.

L-ai rușinat pe Veliar și nebunia lui cea întunecată, cu puterea dumnezeieștii lumini, căci ajutându-te prin Hristos, meșteșugurile aceluia îndată le-ai sfărmat și prin multe nevoițe, darul lui Dumnezeu ai dobândit, pe care cere-l și pentru noi cei ce te cinstim pe tine.

Slavă..., **glasul al 6-lea:**

Nu ai dat somn ochilor tăi, nici genelor tale dormitare, Sfântă Preacuvioasă Irina, până nu ai biruit pe diavoli și ți-ai supus trupul Duhului prin rugăciuni și post îndelungat, prin lacrimi și privegheri de toată noaptea. Pentru aceea tot păcatul și cugetul rău lepădând, cu Hristos în veci te-ai logodit. Roagă-te lui Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum...

Biserica și ușă ce ești, palat și tron al Împăratului, Fecioară cu totul cinstită, prin care izbăvitorul nostru, Hristos - Dumnezeu, celor ce dormim în întuneric S-a arătat, Soarele dreptății fiind, vrând să lumineze pe cei ce l-au zidit după chipul Său cu mâna Sa. Pentru aceasta, cu totul lăudată, ca ceea ce ai dobândit îndrăzneală, ca o Maică, căzând la Dânsul, roagă-L neîncetat să se mântuiască sufletele noastre.

LĂ STIHODĂ

glasul al 5-lea:

Suflând cu ură crâncenă împotriva ta începătorul răutății, să te lovească a încercat cel fără de minte, dar de rușine

și de răs s-a făcut, mai tare decât diamantul aflându-te; căci întru Hristos te întăreai, Cel ce dăruiește pace și mare milă celor ce te laudă pe tine cu credință.

Stih: *Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosilor Lui (Ps. 115, 6).*

În faptă și în contemplație și în priveghere de toată noaptea fiind, mâinile tale ca niște flăcări ardeau, strălucind asupra ta Lumina cea de sus, asemenea marelui Arsenie; tinde-le și acum și te roagă fierbinte către Ziditorul tău, pentru cei ce te cinstesc cu credință.

Stih: *Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte (Ps. 111, 1).*

Virtuți minunate și minuni felurite te-ai arătat a lucra, de Dumnezeu purtătoare, căci auzul tuturor ai uimit, cele viitoare proorocind și cele încă nefăptuite înainte cunoscând, ca toți, credință tare dobândind să laude pe Hristos, Dumnezeul nostru.

Slavă..., **glasul al 3-lea:**

Nemișcată ai rămas întru rugăciune, neluând seama la mișcările neputincioase ale demonilor, care uneltind aprinderea veșmintelor tale fără voia lor au sporit întru tine înălțimea focului iubirii

dumnezeiești; înspăimântându-ne noi împreună cu maica ce a stins focul de viețuirea ta nematerialnică, te rugăm să arzi cu focul rugăciunii tale gândurile noastre necurate.

Și acum...

Hristos Dumnezeu, Făcătorul și Izbăvitorul meu, Preacurată, din pântecul tău ieșind, pentru mine întrupându-Se, din blestemul cel dintâi pe Adam l-a slobozit; pentru aceasta Ție, Preacurată, ca Maicii lui Dumnezeu și pururea Fecioarei, cu adevărat strigăm neîncetat ca îngerul: Bucură-te, bucură-te, Stăpână mult folositoare, acoperământul și mântuirea sufletelor noastre!

La binecuvântarea pâinilor cântăm troparul Sfintei de două ori, apoi Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te..., o dată.

TROPARUL

glasul al 5-lea:

Sfântă Preacuvioasă Maică Irina, tu cămara minții ți-ai sfințit cu mirul rugăciunii și ai aprins candela inimii cu focul gândului smerit, ca să strălucești obștii tale lumina înțelepciunii. Stând acum înaintea Luminii Negrăite, roagă-te să risipească întunericul sufletelor noastre cu fulgerul rugăciunii tale.

LĂ UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Sfintei (de două ori), Slavă..., Și acum..., al Născătoarei a Învierii.

După prima catismă, Sedealna întâi, glasul 1:

Intru nevoiță viețuind pe pământ, fericită, te-ai arătat cu adevărat locaș curat al Sfântului Duh, luminând cu bune învățături pe cei ce cu credință veneau la tine. De aceea, acum, roagă pe Hristos Dumnezeu să lumineze sufletele noastre, a celor ce cinstim pomenirea ta, Sfântă Cuvioasă Maică Irina. *(de două ori)*

Slavă... Și acum...

Pe tine singură te-am cunoscut, Preacurată, mai cinstită decât heruvimii, ca ceea ce ai născut pe Cel ce i-a făcut pe dâșii dintru neființă; pe Carele

roagă-L să ne miluiască pe noi cei ce te lăudăm pe tine.

După a doua catismă, sedealna a doua,
Glasul 1:

Întru împărăția cea neînserată, unde dreptii ca luminătorii strălucesc, acolo și tu te-ai sălășluit, Cuvioasă, căci încă în trup muritor îmbrăcată fiind, ai strălucit ca soarele și cu totul te-ai arătat minunată, răbdând ispitele cele de multe feluri ale vrăjmașilor nevăzuți. Pentru aceasta strigăm ție: roagă-L, Preacuvioasă, pe Hristos Dumnezeu, să ne mântuim noi, cei ce prăznuim sfântă pomenirea ta. *(de două ori)*
Slavă... Și acum...

În Sfânta Sfintelor hrănindu-te, ai născut pe Cel mai Sfânt decât toți sfinții, Sfântă Mireasă a lui Dumnezeu; pentru aceea cu sfinte glasuri toți strigăm: Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară; bucură-te, veselia Sfinților Îngeri.

POLIELEU: Robii Domnului...

MĂRIȚIILE:

Stih 1: *Ȑșteptând am așteptat pe Domnul și El a căutat spre mine și a auzit rugăciunea mea (Ps. 39, 1-2).*

Mărimu-te pe tine, Sfântă Preacuvioasă Maică Irina, lauda Capadociei, și cinștim sfântă prăznuirea ta, povățuitoarea călugărilor și împreună vorbitoare cu îngerii.

Stih 2: *Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit din lipsa untului de lemn (Ps. 108, 23).*

Stih 3: *Pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi aspre (Ps. 16, 4).*

Stih 4: *Ȑntors-ai plângerea mea în bucurie, luat-ai sacul de pe mine și m-ai încins cu veselie (Psalm 29, 11).*

Veniți toți credincioșii să laudăm pe Sfânta Cuvioasă Irina, zicând: Pe mireasa lui Hristos.

Stih 5: *Să știi că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său (Ps. 4, 3).*

Stih 6: *Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui (Psalm 115, 6).*

Slavă..., **glasul 1:**

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeule.

Și acum..., **același glas:**

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Ȑliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (de trei ori)!

După Polieleu, Sedealna, glasul al 5-lea:

Viața ta cea cu fapte bune a luminat, Preacuvioasă, și acum toți drept-slăvitorii creștini te cinstesc cu cântări de laudă; căci tu, ca Ilie suindu-te în carul bunătăților, cu sufletul la ceruri ai zburat și acolo după dreptate cu cunună preastrălucită te-ai încununat. Deci, mulțumind, strigăm ție, Fericită Irina, roagă-L pe Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de păcate celor ce cinstesc cu dragoste sfântă pomenirea ta

Slavă... Și acum...

Neavând îndrăzneala din pricina mulțimii păcatelor noastre, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, pe tine te rugăm: roagă pe Cel ce S-a născut din tine să se mântuiască sufletele noastre.

Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea: Din tinerețile mele...

PROCHIMEN, glasul al 4-lea:

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosilor Lui (Ps. 115, 6).

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte ne-a dat nouă (Ps. 115, 3)?

Toată suflarea...

EVANGHELIA

De la Matei (11: 27-30)

„Zis-a Domnul ucenicilor Săi:
Toate sunt mie de la Tatăl Meu...”
(caută joi în săptămâna a IV-a după
Pogorârea Sfântului Duh).

Psalmul 50

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuvioasei
Tale Irina, Milostive, curățește
mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...,

Pentru rugăciunile
Născătoarei de Dumnezeu,
Milostive, curățește mulțimea
greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule,
după mare mila Ta și după
mulțimea îndurărilor Tale
curățește fărădelegile noastre.

Și stihira, glasul al 6-lea:

Cuvioasă Maică Irina, în tot
pământul a ieșit vestea
minunilor tale; pentru aceasta
în ceruri ai aflat plata ostanelor
tale, taberele diavolilor le-ai
îndepărtat, la cetele îngeresti ai
ajuns, a căror viață fără prihană
ai urmat. Îndrăznire având
către Dumnezeu, cere pace
sufletelor noastre.

CANOANELE

Canonul Născătoarei de Dumnezeu
cu irmosul pe 6, al sfintei, pe 4, și al
Sfinților Apostoli (din minei), pe 4:

Cântarea 1,

Canonul Născătoarei de Dumnezeu
glasul al 6-lea :

Irmosul:

Ea pe uscat umblând Israel cu
«urme prin adânc, pe
«prigonitorul Faraon văzându-l
«înecat, a strigat: Lui Dumnezeu
«cântare de biruință să-I
«cântăm».

Bucură-te, tăria cea
prealăudată a părinților.
Bucură-te, lauda cea preamărită
a neamului nostru. Bucură-te,
Izvorul mântuirii care izvorăști
mila celor ce cu credință te
laudă pe tine, singură
prealăudată.

Primește laudă din buzele cele
desfrânate, ceea ce ești mult
lăudată și preamărită. Că tu ești
buna podoabă și mântuirea
lumii, care mântuiești pe toți cei
ce cu cucernicie te cântă pe tine.

Bucură-te, cortule de lumină
purtător, făclie, biserică, masă și
munte sfânt! Bucură-te, palatul
măririi, dumnezeiescile locaș al
lui Dumnezeu! Bucură-te, zidul
cel nesurpat al celor ce te lău-
dăm pe tine.

Ceea ce ești nădejdea și ocrotitoarea celor fără de nădejde, ajutătoarea cea nerușinată a tuturor, deschide-mi ușile cele cerești și mă du la Fiul tău, Stăpână și mă mântuiește pe mine r o b u l tău.

Canonul Cuvioasei Irina

Pe cărarea rugăciunii ai alergat ca să îmbrățișezi pe Mirele Cel ceresc, și depărtându-te de toate legăturile cu lumea, te-ai adăpostit în mănăstirea lui Hrisovalant, păzindu-ne pe noi sub acoperământul rugăciunilor tale.

Mâna Cea Nevăzută a Proniei te-a sfințit mireasa a lui Hristos, smulgându-te din mijlocul deșertăciunilor lumii, de care depărtează și gândul nostru, fericită Irina.

Slavă...,

Foarte s-au minunat cetele îngeresti de sporirea ta duhovnicească întru smerenie și așezând cununa slavei pe capul tău, te povățuiau a urca scara rugăciunii, pe care întinde-ne-o și nouă, celor neputincioși.

Și acum..., a **Născătoarei**:

La Tine alerg, Preafericită, ca la un liman binecuvântat al

Vieții, căci din cursele ispitelor totdeauna scoți pe robii Tăi cu mâna Ta cea puternică, îndrumându-i către calea pocăinței.

Catavasi: Deschide-voi gura mea...

Cântarea a 3-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu
Irmosul:

Nu este sfânt precum Tu «Doamne, Dumnezeul meu, care «ai înălțat fruntea credincioșilor «Tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe «noi pe piatra mărturisirii «Tale».

Pe tine Preasfântă, te măresc toate cetele îngerilor; iar noi după datorie neîncetat te cântăm și cu mulțumită te lă u d ă m : Bucură-te, scăparea și ajutorul celor ce cu credință te cheamă pe tine.

Cine după vrednicie va lauda nașterea Ta, Născătoare de Dumnezeu, F e c i o a r ă ? striga cu spaimă zidirea, văzând taina cea săvârșită întru tine; că în adevăr n-a născut alta fiind fecioară, afară de tine.

Dăruieste milă, celor ce cer de la tine Fecioară, și-ți tinde mâna ta cea tare celor ce sunt întru nevoi; și ne întâmpină în primejdii, că pe tine te avem toți izbăvire în necazuri.

Lacrimi de pocăință nu am, ca desfrânata de demult și în desfrânări viața mea cheltuind-o, cad la tine rugându-mă cu suspine: Dă-mi, Stăpână, cu rugăciunile tale, plâns curățitor.

Canonul Cuvioasei Irina

Marele Părinte Ioanichie ți-a grăit ție lucruri minunate, căci aveai să strălucești în sfeșnicul mânăstirii lui Hrisovalant cu înțelepciunea, cu care luminează și gândurile noastre.

Haina monahală îmbrăcând Cuvioasă, te-ai dezbrăcat de acoperământul patimilor și asemenea îngerilor ai strălucit întru curăție; luminează și veșmântul sufletului nostru cu gânduri smerite.

Slavă...,

Mie, celui ce zac necercetat în pământul ispitelor, întinde-mi mână de ajutor în războiul cel duhovnicesc; acoperă-mă cu veșmântul rugăciunii tale, mergând înțelegător cu pas lin împreună cu mine către Mirele Hristos.

Și acum..., a Născătoarei:

Preacurată Fecioară, Rai înțelegător Te știm pe Tine, noi cei ce alergăm cu pas bucuros la

puternică mijlocirea Ta. Inima mea, ce s-a făcut iad a toată stricăciunea patimilor, prefă-o iarăși în rai tainic plin de curgerile gândurilor cuvioase.

Catavasie: Pe ai tăi cântăreți...

SEDEALNA glasul al 4-lea:

În lumina cea negrăită desfătându-te neîncetat, te bucuri în slava Domnului; iar mormântul tău, precum o pajiște, veselește mulțimile credincioșilor, răspândind har spre vindecarea tuturor celor ce aleargă la tine cu credință. Roagă pe Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă..., Și acum...,

Când voi sta înaintea Ziditorului meu, în ziua Judecății Celui Atotdrept, atunci, Stăpână, rămâi de față și mă izbăvește de chinurile veșnice, ca să nu mă pogor în Iad, ci să mă mântuiesc cu apărarea Ta, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 4-a:

Irmosul :

Hristos este puterea mea,
«Dumnezeu și D o m n u l ,

«cinstita Biserică cu
«dumnezeiască cuviință cântă
«strigând; din cuget curat întru
«Domnul prăznuind».

Tu ești sprijinirea lumii,
Născătoare de Dumnezeu,
curată, și mântuirea tuturor, ca
cea ce ai născut pe Dumnezeu.
Pentru aceea cu dragoste te
mărim toți și te binecuvântăm.

Zid ești și întărire, și nădejde
a credincioșilor și turn de
mântuire. Pentru aceea surpă,
Preacurată, pe vrăjmașii care
sunt asupra noastră, că în tine
ne-am pus toate nădejdlile.

Ăvând nădejdea ta cea nebi-
ruită, Preacinstită, surpăm
semețiile vrăjmașilor, Prea-
curată, prin credința cea întru
tine; că cu chemarea ta acum ne
întărim.

Vezi-mi necazul meu, Prea-
curată, vezi suspinul meu, vezi-
mi mâhnirea și arată-ți întru
mine harul tău cel mult,
umplând de veselie sufletul meu
cel smerit.

Canonul Cuvioasei Irina

Din tirania patimilor mă
slobozește, Cuvioasă, ceea ce cu
blândețea ai slujit tuturor,

încându-se întru mânie
vrăjmașul mântuirii.

Eu mărgăritarele lacrimilor
tale ți-ai agonisit comoara
mântuirii, iar acum nouă, celor
lipsiți de lacrimile pocăinței,
trimite-ne ploaia rugăciunii tale.
Slavă...,

Împărătese le socoteai pe
maicile împreună slujitoare cu
tine, punând Hristos pe capul
tău cununa împărătească pentru
mulțimea smereniei tale, cu care
luminează și mintea mea
înțelenită în gândurile slavei
deșarte.

Și acum..., a Născătoarei:

Maica Luminii, în ceasul
sfârșitului meu să-mi fii
aproape, alungând întunericul
asupririi diavolești și gătindu-
mă mai înainte cu podoabele
cele mântuitoare ale faptelor
pocăinței.

Cântarea a 5-a:

Irmosul :

Eu dumnezeiască strălucirea
«Ta Bunule, sufletele celor ce
«mâneacă la Tine cu dragoste, mă
«rog luminează-le, ca să Te
«vadă, Cuvinte al lui Dumnezeu,
«pe Tine adevăratul Dumnezeu,
«Cel ce chemi din negura
«greșelilor».

Bucură-te, zidul credin-
cioșilor și mijlocitoarea cea tare,
Preacurată! Bucură-te,
munte sfânt prealăudat!
Bucură-te, scară însuflețită,
Stăpână! Bucură-te, bucuria și
ajutorul tuturor celor fără
ajutor, și acoperământul celor
ce cu tot sufletul aleargă la tine.

Ceata proorocilor strigând cu
mare glas a propovăduit
înfricoșată taina nașterii tale; că
tu singură ai născut fără
stricăciune pe Dumnezeu
tuturor, Care după naștere te-a
păstrat Fecioară, precum te-a
păzit și mai înainte de naștere.

Cine va putea Curată, să
spună taina ta cea mai presus de
minte? Că pe Dumnezeu ai
născut și ca pe un prunc pe
acesta L-ai alăptat. Pentru aceea
toate neamurile te fericesc,
precum mai înainte ai zis,
Fecioară, și cu dragoste cântăm
pe Cel ce te-a preamărit pe tine.

Darurile tale cele de Dum-
nezeu dăruite, ca ceea ce ești
milostivă și iubitoare de bine, le
reverși oamenilor totdeauna,
Născătoare de Dumnezeu,
Maică nenuntită, și izbăvești pe
toți din chinuri cu
rugăciunile tale. Pentru
aceea să nu treci cu vederea pe

cei ce aleargă la acoperământul
tău cel tare.

Canonul Cuvioasei Irina

Drăjmașul mântuirii a
slobozit asupra ta negura
gândurilor lumești, dar cu
înțelepciune alergând pe calea
mărturisirii, ai risipit vicșugul
lui, de care ne păzește și pe noi.

Icoana vieții Cuviosului
Arsenie cel Mare contemplând,
ai râvnit să urmezi nevoița lui
cea îngerească și ți-ai logodit ție
rugăciunea ca pe o mireasă
vrednică de neîncetată
contemplare. Curățește și ochii
minții mele, ca să privesc eu spre
frumusețile ce izvorăsc din
rugăciunea cea împodobită cu
smerenie.

Slavă...,

Din izvorul Cuvântului te-ai
adăpat și mai mult te-ai aprins
cu dorul Dumnezeirii, pe care
arat-O Milostivă, nouă, celor ce
pururea mâniem bunătatea Ei.

Și acum..., a **Născătoarei:**

Icoana Învierii întru tine
strălucește cu putere, că deși ai
trecut hotarul morții trupești,
vie ești în mijlocul
credincioșilor, luminând și
povățuind pe toți către viața cea
veșnică.

Cântarea a 6-a:

Irmosul :

Marea vieții văzând-o
«învăluindu-se de viforul
«ispitelor, la limanul tău cel lin
«alergând, strig către Tine:
«Scoate din stricăciune viața
«mea, Multmilostive».

La tine cad, Preacurată Născătoare de Dumnezeu; cere prin rugăciunile tale de la Fiul tău și Domnul, Dăruitorul a toată bunătatea, să-mi dea și mie iertare greșelilor.

Întru adâncul viforului celui cumplit al mării care mă învăluiește m-am aruncat, prin nemăsuratele și grelele mele păcate; potolește-mi furtuna, și dăruiește-mi alinarea, cea cu totul neîntinată.

Ceea ce ești Stăpâna tuturor zidurilor, ca una ce pe Dumnezeu mai presus de fire L-ai născut, curățește-mi rănilor greșelilor, Preacurată, și vieții celei veșnice învrednicește-mă.

Tu ești mângâierea și scăparea robilor tăi, Preacurată; pentru aceea fă cerere de rugăciune neîncetată către Dumnezeu, pentru cei ce cu credință și cu dragoste te roagă pe tine.

Canonul Cuvioasei Irina

La vrednicia de stareță ai fost chemată, dar cu multă smerenie ai primit cinstirea și ai slujit tuturor, socotindu-te mai mică între maici; pilda umilinței tale să plece la pământ gândurile noastre trufașe.

Bolile trupești le-ai socotit binecuvântare spre întinerirea sufletului, dar nouă, celor neputincioși revarsă-ne mângâierea tămăduirilor sufletești și trupești spre mântuire.

Slavă...,

Darul vederii cu duhul ai cerut cu multă smerenie, din dragoste pentru maicile cele ce aveau trebuință de povățuitor încercat; trimite-ne nouă darul vederii fărădelegilor noastre spre smerire.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Lumea se bucură luând izbăvire prin rugăciunile Tale, Fecioară, și toți Te cinstim cu credință, întru Tine punându-ne toată nădejdea mântuirii noastre. Scoate-ne din stricăciunea patimilor și haina sufletului nostru dă-ne să o curățim cu lacrimile pocăinței.

CONDĂCEB

glasul al 2-lea:

Podobie : *Cu sânghiurile tale...*

De dragostea Mirelui Hristos arzând, ai alergat către Izvorul înțelepciunii Cel tăinuit în mănăstirea lui Hrisovalant și, adăpându-ți setea de îndumnezeire, te rogi acum ca să ne facem noi părtași mântuirii Cuvântului.

IEOS

Lepădând toată grija cea lumească, te-ai logodit lui Hristos și, prin post și rugăciune, te-ai făcut ca o vâpaie de foc, Preacuvioasă Maică Irina, încât trupul ți se înălța, fața ți se lumina și îngerii te ocroteau când vorbeai cu Dumnezeu. De aceea, într-un glas, îți cântăm: Bucură-te, povățuitoarea înțeleaptă a monahilor; bucură-te, mângâierea celor ținuți în lanțurile neputințelor; bucură-te, grădina cea bine-înmiresmată a virtuților; bucură-te, vas curat al Duhului Sfânt; bucură-te, bucuria celor ce te cinstesc cu dragoste.

SINAXAR*Se zice sinaxarul zilei, apoi acesta:*

În această lună, în ziua a 28-a, pomenirea Preacuvioasei Maicii noastre Irina, care era din Capadocia și se afla în Mănăstirea lui Hrisovalant.

Sfânta Irina s-a născut în secolul al IX-lea și a făcut parte dintr-o familie bogată din Capadocia.

După moartea soțului ei, Teofil, împărăteasa Teodora a condus Imperiul Bizantin ca regentă pentru tânărul ei fiu, Mihail. Sfânta Teodora (prăznuită pe 11 februarie) a sprijinit Biserica împotriva ereziei iconoclaste și a ajutat la restabilirea cultului sfințelor icoane. Această victorie este prăznuită în prima duminică a Postului Mare (Duminica Ortodoxiei). Când Mihail a împlinit vârsta de 12 ani, Sfânta Teodora a trimis mesageri în tot Imperiul în căutarea unei fete virtuoză și rafinate, pentru a fi soția viitorului împărat.

Remarcată de trimișii Curții pentru frumusețea sa și pentru noblețea deprinderilor sale, Irina fu trimisă la Constantinopol împreună cu sora sa, care s-a căsătorit mai târziu cu împăratul Bardas, fratele Teodorei. Fiind în trecere pe lângă Muntele Olimp din Bitinia, făcu o vizită Sfântului Ioanichie cel Mare (cf. 4 noiembrie) care o salută prezicându-i că avea să devină Stareță a Mănăstirii lui Hrisovalant. Planul divin împiedicase căsătoria ei cu împăratul și, cu inima ușurată și plină de bucurie, ea își împărți averea și se retrase la mănăstirea lui Hrisovalant, ctitorită de patriciul Nicetas (Nicolae), în apropierea

rezervorului de apă ce poartă numele lui Aspar, într-un loc plăcut, departe de piețele publice și de locurile zgomotoase. Cu ocazia consacrării în monahism, preafericita taie, odată cu podoaba părului său, orice legătură pe care o mai ținea cu lumea și se dedă cu sârguință lucrării ascezei, știind că în măsura în care trupul este slăbit, omul interior se reînnoiește și se apropie de Dumnezeu. Înveșmântată cu o singură tunică, pe care o schimba o dată pe an, hrănindu-se doar cu pâine și apă, se supunea de bunăvoie, cu bucurie, la tot ce i se oferea, fără să se împotrivescă sau să cârtească. Căința ei neîncetată îi umplea inima de bucurie și făcea să-i strălucească fața; asemenea unui pământ fertil, ea rodea fructele îmbelșugate ale sfintelor virtuți. Le privea pe toate măicuțele ca pe niște regine și se considera slujitoarea lor, dedându-se celor mai grele munci pentru a le ajuta. Din gura sa nu ieșeau decât cuvintele Evangheliei sau ale Sfinților Părinți, la care medita neîncetat. Pe când se afla de mai puțin de un an în mănăstire, citind plină de admirație viața Sfântului Arsenie cel Mare (cf. 8 mai) care se ruga de la apusul soarelui până a doua zi dimineața, ea se puse să facă asemenea. Cu ajutorul harului lui Dumnezeu, ajunse încet-încet să rămână în picioare, cu mâinile întinse în rugăciune, toată ziua și toată noaptea. Lupta cu atâta iscusință pentru a-și supune trupul la aplecarea ce o avea sufletul ei către Dumnezeu, încât nici o uneltire

diavolească nu putea să o atingă. Când diavolul îi aducea în minte mărirea și ușurința vieții pe care ea o lăsase în urmă, se ducea să își mărturisească aceste gânduri Stareței sale îndoindu-și efortul în asceza, și astfel era îndată izbăvită. La moartea Stareței, ea fu desemnată, împotriva voinței ei, să îi urmeze și primi consacrarea de la Patriarhul Sfântul Metodie (cf. 14 iunie). Amintindu-și atunci de profetia Sfântului Ioanichie și considerând de datoria ei să nu caute plăcerea, ci să „ducă slăbiciunile celor ce nu aveau forța ei” (Romani 15, 1), ea trăi de acum ca un înger pământesc, prelungindu-și posturile, rugându-se toată noaptea și făcând nenumărate metanii. Prin aceste mijloace ea își atrase bunăvoința lui Dumnezeu și primi atâta înțelepciune încât fu în stare să conducă nenumărate suflete pe calea mântuirii. Ea cerea măicuțelor să nu o considere ca o stăpână, ci ca una dintre ele, care fusese pusă în slujba lor. Cu blândețe și răbdare le încuraja să se conducă în tot ceea ce înfăptuiau după spiritul Evangheliei. Refuzând deșertăciunea laudei și a cinstei din partea oamenilor, pentru a nu fi renunțat la lume decât în aparentă, ele trebuiau să se îngrijească să-și păstreze nu doar curăția, ci și blândețea, virtuți superioare celor ale naturii, pe care Hristos le dă în dar celor care se roagă Lui cu credință. Orice reușită vor fi avut, ea le sfătuia să o considere ca un dar al lui Dumnezeu și să rămână în căință și rugăciuni de

mulțumire neîncetate. Ea le interzicea, de altfel, să se roage pentru sănătatea lor, căci nimic nu e mai folositor sufletului, spunea ea, decât boala acceptată cu recunoștință.

Primind de la un Înger darul de a fi văzătoare cu duhul, Sfânta era ca un profet al lui Dumnezeu în mănăstirea sa. După ce se odihnea puțin la terminarea slujbei de dimineață, ea le chema pe măicuțe una câte una și, cu multă artă și înțelepciune, le ajuta să se arate în fața lui Dumnezeu curate și fără prefăcătorie, scoțându-le la iveală gândurile lor cele mai tainice. Ea deveni la scurt timp renumită în toată capitala pentru virtuțile sale și pentru înțelepciunea cu care își conducea comunitatea, și toate felurile de oameni, bogați și săraci, simpli și nobili, veneau către ea pentru a-i primi sfaturile și să se mărturisească în rugăciunile ei. Pe toți îi învăța folosul pocăinței, care, în orice clipă, poate să ni-l aducă pe Dumnezeu în ajutor.

Sprijinită de harul dumnezeiesc, ea făcea neîncetate progrese în asceză și în rugăciunea curată. În timpul Postului Mare, până la Pasti, ea nu mânca pâine, ci doar câteva legume, o dată pe săptămână. Privegherea în fiecare noapte îi devenise la fel de naturală ca somnul pentru ceilalți oameni și ea își petrecea toate nopțile, cu mâinile întinse spre cer, cufundată în sfinte contemplații. Uneori rămânea în această stare și două zile la rând, ba chiar o săptămână întreagă, încât una din măicuțe trebuia să o ajute să își lase

în jos brațele amorțite. Într-o noapte o monahie privi în curte și o văzu pe Sfânta Irina în rugăciune, ridicată de la pământ în chip minunat, iar cei doi falnici chiparoși care se înălțau în curtea mănăstirii își aplecaseră vârfurile lor până la pământ și nu le-au ridicat decât după ce Sfânta i-a însemnat cu semnul Crucii. Această rugăciune din noapte era înspăimântare pentru diavoli, care își înmulțeau asalturile în timpul nopții. Odată unul dintre ei aruncă pe ea fitilul aprins al unei candelă. Veșmintele Irinei începură imediat să ardă. Dar ea rămase neclintită și ar fi fost arsă de vie, dacă o monahie, trezită de mirosul cărnii și al hainelor calcinate, nu ar fi forțat ușa să intre în chilia ei. În mijlocul fumului des, ea o văzu cu surprindere pe Sfânta în flăcări, în picioare și nemișcată în rugăciunea sa. Cum era deranjată de măicuța ce se străduia să stingă flăcările, Irina își lasă brațele în jos și îi spuse pe un ton de reproș : „De ce m-ai lipsit de o asemenea bucurie prin venirea ta neașteptată? Un Înger se ținea înaintea mea, împletindu-mi o cunună de flori nemuritoare, nemaivăzute de ochiul omenesc și era gata să mă ia când tu l-ai alungat”. Iar când măicuța smulse zdrențele de haine lipite de carnea ei, o mireasmă plăcută cuprinse toată mănăstirea.

Altă dată, un călător pe mare venit din Patmos se prezentă la mănăstire și dădu Sfintei trei mere delicioase, pe care Sfântul Apostol Ioan îl însărcinase să i le înmâneze. Primul măr îi ajunse să o hrănească 40 de

zile, timp în care gura ei răspândi o mireasmă nemaîntâlnită, pe cel de al doilea îl împărți comunității în Joia Mare și îl păstra pe al treilea ca pe un talisman de preț, zălog al bunurilor nepieritoare ale Raiului.

Cu simțul său profetic, preafericita Irina împlini un mare număr de alte minuni și prezise în mod special asasinarea lui Bardas, urmată la puțină vreme de cea a lui Mihai al III-lea (867), precum și preluarea puterii de către Vasile Macedoneanul. Ajutată de Sfântul Vasile cel Mare și de Sfânta Anastasia Farmacolitria, ea vindeca pe posedați și salvă pe una din rudele sale – pe care împăratul plănuia să o omoare, acuzată de trădare – apărând în fața suveranului, strălucitoare și plină de mărire. Împăratul Vasile își recunoscuse greșeala, ceru iertare, și apoi își arătă bunăvoința în ajutorul mănăstirii.

Sfânta Irina ajunsese la vârsta de 103 ani, păstrându-și toată prospețimea și frumusețea trupească, semn al frumuseții sufletului său. Îngerul său păzitor o prevenise cu un an înainte de ziua exactă a morții sale și când veni ziua aceea ea își adună măicuțele, le numi Stareță pe care o alesese Dumnezeu și după ce le-a încurajat să disprețuiască tot ce este trecător pentru a nu trăi decât pentru Mirele lor preaiubit, ea închise liniștit ochii și își dădu sufletul în mâinile Domnului. Înhumată în biserica Sfântului Mucenic Teodor, mormântul său răspânda în permanență o aromă suavă, arătând tuturor că se făcuse

bine-plăcută lui Dumnezeu. Până în zilele noastre Sfânta Irina nu a încetat să intervină în ajutorul celor care o cheamă cu încredere.

Cu ale ei sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin!

Cântarea a 7-a:

Irmosul

Dătător de rouă cuptorul l-a
«făcut îngerul cuvioșilor tineri;
«iar pe haldei arzându-i
«porunca lui Dumnezeu, pe
«chinuitorul l-a plecat a striga:
«Binecuvântat ești Dumnezeu
«părinților noștri».

Maică Fecioară, să nu încetezi
a ruga pe Domnul, ca să ne
izbăvească pe noi din primejdii
și din necazuri, Stăpână, ca cu
sârguință să cântăm: Bine-
cuvântat este, Preacurată, rodul
pântecelui tău.

Maică Fecioară, Stăpână, mai
sfântă te-ai arătat decât toate
puterile cerești, și decât
heruvimii și serafimii, ca
cea ce ai născut pe Hristos,
Stăpânul zidirii.

Și ai născut și ești Fecioară, și
după naștere ai rămas curată ca
și mai înainte de naștere,
Născătoare de Dumnezeu,
nearzându-se pântecelul tău.
Pentru aceea, cu credință,
după Dumnezeu pe tine te
mărim, Preacurată.

Hă înfricoșează și mă tulbură valurile greșelilor mele; dar tu, Preasfântă, ceea ce ești bună, cere-mi milostivire în ceasul încercării, dăruindu-mi mântuire.

Canonul Cuvioasei Irina

Postul Mare ți s-a făcut ție desfătare duhovnicească, măcar că doar cu puține legume te hrăneai; patima lăcomiei alungă-o de la noi, fericită, adăpându-ne pe noi cu rugăciunea ta.

Cu sfinte contemplații te-ai luminat, mintea ta petrecând în cămările cerești, iar noi, străini fiind de înălțimile duhovnicești, te rugăm numai să sădești în inimile noastre gândurile cele smerite.

Slavă...,

Pe marea vieții călătorind, ai trecut neudată de valurile ispitelor, iar acum stinge focul patimilor noastre cu ploaia rugăciunilor tale.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Lauda fecioriei ești și podoaba lumii îngerești, povățuind și luminând pe toți pe calea mântuirii. De piatra rugăciunii Tale zdrobește pruncii

gândurilor rele care tulbura inima mea și plânsul cel lin al pocăinței îmi dăruiește spre întoarcere din robia morții sufletești.

Cântarea a 8-a:

Irmosul :

Din văpaie cuvioșilor «rouă ai izvorât și jertfa «dreptului cu apă o ai ars; că «toate le faci, Hristoase, cu «singură voirea Ta; pe Tine Te «preaînălțăm întru toți «vecii».

Tu ești scăparea noastră și mângâierea tuturor, Fecioară Precurată. Că iată Domnul tuturor, născându-Se din pântecul tău, te păzește Fecioară și după naștere. Pe care bine-L cuvântăm cu buze nevrednice și-L preaînălțăm întru toți vecii.

Pleacă-te, ceea ce ești gata fierbinte sprijinitoare a credincioșilor și scăparea mea, și primește rugăciuni dureroase din inima mea, și mă scapă de împătımirea dobitocească, și de relele deprinderi, și plâns de bucurie dă Fecioară sufletului meu celui întunecat.

Când gândesc la relele cele făcute de mine și la judecata cea groaznică, mă înfricoșez,

Fecioară, și mă tem. Dar tu, ca o iubitoare de oameni, mai înainte de sfârșit fă-mi milostiv pe Judecătorul; că tu ești întemeierea tuturor celor căzuți, nădejdea și folositoarea celor deznădăjduți.

Roagă, Curată, pe Fiul tău și Dumnezeu să ne fie nouă milostiv și lesne împăcat; și cu rugăciunile tale păzește-ne de toată nălucirea cea potrivnică și să se surpe degrab semeția vrăjmașilor; ca să te laudăm pe tine cea cu har dăruită.

Canonul Cuvioasei Irina

Tulburarea minții mele oprește-o, îndreptându-mă la limanul liniștit al rugăciunii, ca să mă învrednicesc a așeza în hambarul inimii roadele cugetărilor smerite.

Cu darul proorociei fiind luminată, ai vestit moartea prințului și a împăratului, iar acum vestește-ne și noua biruința asupra patimilor ce ne asupresc.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul...

Focul nu a putut stinge focul râvnei tale pentru rugăciune, iar acum roagă-te să ne izbăvim noi de focul cel veșnic prin

neîncetată mijlocirea ta către Izvorul vieții.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Leagă rănilor sufletului meu, Preacurată, picurând peste ele untdelemnul milostivirii Tale și arată-mă mai râvnitor spre cele dumnezeiești. Surpă îndrăzneala vrăjmașilor nevăzuți și la limanul păcii mă povățuiește.

Catavasi:

Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preainălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Pe tinerii cei bine-credincioși...

Cântarea a 9-a:

Irmosul :

Pe Dumnezeu a-L v e d e a n u «este cu putință oamenilor, spre «care nu cutează a căuta cetele «îngerești; iar prin tine, «Preacurată, s-a arătat «oamenilor Cuvântul întru- «pat. Pe care mărimu-L cu «oștile cerești, pe tine te «fericim».

Să nu ne uiți pe noi robii tăi, Maică Fecioară, neispită de nuntă, cei ce năzuim la Biserica ta. Că tu singură ești nădejdea creștinilor, întărirea tuturor celor ce aleargă la tine, Curată; ascultă și împlinește rugăciunile noastre, Stăpână.

Bucură-te, zidul cel nesurpat; bucură-te, acoperământul lumii; bucură-te, Biserică; bucură-te, făclie; bucură-te, scaun al lui Dumnezeu! Bucură-te, bucuria și ajutorătoarea tuturor ceea ce ești de-a pururea armă de mântuire nebiruită, asupra vrăjmașilor celor nevăzuți.

Ăvându-te pe tine, Preacurată, părtinitoare, acoperământ și nădejde, zid și scăpare, curățire și dezlegare de cele rele, ne mântuim de ispite și de primejdii, de boli și de patimi; pentru aceea neîncetat laudăm puterile tale.

Tu ești mărirea îngerilor, oglinda proorocilor, lauda patriarhilor și a apostolilor; tu, podoaba mucenicilor lui Hristos, sfințenia pustnicilor și a dreptilor, și înnoirea a toată lumea.

Canonul Cuvioasei Irina

Nu te depărta de suspinurile inimilor noastre, fericită, ci veselia cea veșnică ne solește nouă, celor ce prin păcate ne-am agonisit numai tânguire.

Pe rudenia cea nedreptățită ai izbăvit-o din moarte, iar acum

cu rugăciunea ta izbăvește-ne pe noi de osândirea în focul cel veșnic în ceasul judecații noastre.

Slavă...,

Trei mere ți-a trimis Apostolul iubit al lui Hristos în cinstea Treimii, iar acum izbăvește-ne pe noi de întreitile valuri ale patimilor cu singură rugăciunea ta.

Și acum..., a Născătoarei:

Bucurie Ție Arhanghelul Ți-a vestit și întristarea Evei a fost alungată, iar acum noi, cei aflați în mâhnire din pricina necazurilor, alergăm la mijlocirea Ta, dătătoare de bucurie.

LUMINÂNDA

Fiind chemată de Hristos pentru a duce viață îngerească, ai părăsit lumea și cele trecătoare și, înțelepțește nevoindu-te în Mănăstirea lui Hrisovalant, fericită Irina, laudă călugărilor te-ai făcut, mireasă lui Hristos prin neadormită rugăciune, prin post, prin lacrimi și cugetarea la cele cerești, pe diavoli arzând și cu îngerii împreună vorbind. Roagă-te, Maică precucioasă,

să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă...Și acum...

Deșteaptă-te, suflete trândave, scutură de la tine somnul și greutatea lenevirii leapăd-o, și cu lacrimi fierbinți de pocăință cazi la Maica Ziditorului tău, strigând: Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ajută-mi mie.

LĂ LAȚDE

Se pun stihirile pe 4.

Glasul 1:

Se bucură duhovnicește astăzi toți credincioșii întru pomenirea ta cea de peste an, cămară plină de roadele virtuților; căci ridicând crucea ai urmat lui Hristos, Cel ce te-a întărit întru nevoițe. Silindu-ți firea, ai călcat trufia trupului cea râvnitoare de cele pământești și ai zdrobit cursele diavolilor cele de multe feluri. Prealăudată Maică Irina, cu rugăciunile tale, cere de la Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Fericită Maică Irina, cine va putea spune îndeajuns ostenele tale? Sau cine va putea lauda nevoițele tale monahicești, luptele cu demonii, lacrimile, zdrobirea inimii și postirea? Că

în trup, ca una fără de trup ai viețuit și acum veselești pe toți credincioșii cu pomenirea ta. Pentru care, Prealăudată Maică Irina, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să-i izbăvească din nevoi și din necazuri, după mare mila Sa.

Minunată a fost viața ta, pe pământ, de care oamenii și îngerii s-au minunat. Uscat-ai patimile trupului prin curgerile lacrimilor, de Dumnezeu înțeleptită, Cuvioasă Maică Irina, și multe nevoițe duhovnicești ai împlinit. Pentru aceasta te cinstim, prăznuindu-te cu credință și evlavie. Prealăudată Maică Irina, cu rugăciunile tale, cere de la Dumnezeu să ne dăruiască mare milă.

De Dumnezeu cinstitoare, Cuvioasă Maică Irina, tu, precum zice proorocul, cu lacrimi ai udat pământul și n-ai dat somn ochilor tăi, nici genelor tale dormitare, arătând dorul inimii înflăcărate către Hristos, pe care L-ai iubit din copilărie. Drept aceea, te-ai făcut pildă călugărilor și ai săvârșit tot felul de fapte bune. Deci, Prealăudată Maică Irina, cu rugăciunile tale, cere de la Dumnezeu să dea

lumii pace, Bisericii unire și nouă mare milă.

Slavă.... **glasul al 6-lea:**

Viața ta strălucind luminat pe pământ, Preacuvioasă Maică Irina, te-ai suit la ceruri, în lumina tuturor Sfinților. Și aici, întru bunătați locuind, ai luat împreună cu Hristos moștenirea cea de acolo, cu Care petreci, bucurându-te. Pentru aceea, curat privești pe Sfânta Treime, rugându-te neîncetat pentru cei ce cu credință și cu dragoste te cinstesc pe tine.

Și acum...

Podobie: Toată nădejdea...

Din robia păcatelor scoate-ne, Stăpână; izbăvește-ne de valul cel greu al ispitelor, scapă-ne, Fecioară, din furtuna greșelilor noastre și, cu rugăciunile tale către Dumnezeu, potolește năvălirile diavolilor, ca neîncetat să te slăvim pe tine, cea pururea fericită.

Doxologia mare, troparele, ecteniile și otpustul.

LA LITURGHIE

La fericiri, se pun din Canonul Sfintei, cântarea a 3-a, pe 4, și cântarea a 6-a, pe 4.

Întru împărăția Ta când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pe 12

Fericiți cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Marele Părinte Ioanichie ți-a grăit ție lucruri minunate, căci aveai să strălucești în sfeșnicul mănăstirii lui Hrisovalant cu înțelepciunea, cu care luminează și gândurile noastre.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Haina monahală îmbrăcând Cuvioasă, te-ai dezbrăcat de acoperământul patimilor și asemenea îngerilor ai strălucit întru curăție; luminează și veșmântul sufletului nostru cu gânduri smerite.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fii lui Dumnezeu se vor chema.

Mie, celui ce zac necercetat în pământul ispitelor, întinde-mi mână de ajutor în războiul cel duhovnicesc; acoperă-mă cu veșmântul rugăciunii tale, mergând înțelegător cu pas lin împreună cu mine către Mirele Hristos.

Fericiți cei prizoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Din tirania patimilor mă slobozește, Cuvioasă, ceea ce cu blândețea ai slujit tuturor, înecându-se întru mânie vrăjmașul mântuirii.

Fericiți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prizoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

La vrednicia de stareță ai fost chemată, dar cu multă smerenie ai primit cinstirea și ai slujit tuturor, socotindu-te mai mică între maici; pilda umilinței tale să plece la pământ gândurile noastre trufașe.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Bolile trupești le-ai socotit binecuvântare spre întinerirea sufletului, dar nouă, celor neputincioși revarsă-ne mângâierea tămăduirilor

sufletești și trupești spre mântuire.

Slavă...,

Darul vederii cu duhul ai cerut cu multă smerenie, din dragoste pentru maicile cele ce aveau trebuință de povățuitor încercat; trimite-ne nouă darul vederii fărădelegilor noastre spre smerire.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Lumea se bucură luând izbăvire prin rugăciunile Tale, Fecioară, și toți Te cinstim cu credință, întru Tine punându-ne toată nădejdea mântuirii noastre. Scoate-ne din stricăciunea patimilor și haina sufletului nostru dă-ne să o curățim cu lacrimile pocăinței.

TROPARUL

glasul al 5-lea:

Sfântă Preacuvioasă Maică Irina, tu cămara minții ți-ai sfințit cu mirul rugăciunii și ai aprins candela inimii cu focul gândului smerit, ca să strălucești obștii tale lumina înțelepciunii. Stând acum înaintea Luminii Negrăite, roagă-te să risipească întunericul sufletelor noastre cu fulgerul rugăciunii tale.

CONDĂCEB

glasul al 2-lea:

Podobie : *Cu sânziurile tale...*

De dragostea Mirelui Hristos arzând, ai alergat către Izvorul înțelepciunii Cel tănuit în mânăstirea lui Hrisovalant și, adăpându-ți setea de îndumnezeire, te rogi acum ca să ne facem noi părtași mântuirii Cuvântului.

LĂ APOSTOL

Din Epistola către Galateni (5, 22-26; 6, 2): „Fraților roada Duhului este...

(Caută sâmbătă din săptămâna a 27-a după Pogorârea Sfântului Duh).

EVANGHELIA

Evangelia de la Matei (XXV, 1- 13):

«Zis-a Domnul pilda aceasta: Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece ficioare... »

(Caută sâmbătă din săptămâna a 17-a după Pogorârea Sfântului Duh).

CHINONICUL:

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

